

איכר אסטרוולוג

היה היה פעם מלך שאבד טבעת יקרת ערך. חפש פה וחפש שם ולא מצא אותה. הוא הודיע ברבים שאם אסטרוולוג כלשהו יגלה את מקומה של הטבעת, הוא יעשה ממנו איש עשיר לכל חייו. היה אכר בשם גמברא, ללא פרוטה בכיס, שלא ידע לקרוא ולא לכתוב.

"האם כל כך קשה להיות אסטרוולוג?" שאל את עצמו "אנסה", והלך אל המלך.

המלך האמין שהוא אסטרוולוג גדול ונתן לו חדר סגור כדי שיחקור את מקומה של הטבעת. היו שם רק מיטה ושולחן עם ספר גדול על אסטרוולוגיה, ולידו קסת דיו ועט. גמברא התישב ליד השולחן ודפדף בספר בלי להבין דבר. הוא סימן לעצמו עם העט כמה סימנים, וכיון שלא ידע לכתוב, הסימנים יצאו די מוזרים. המשרתים שנכנסו אליו פעמיים ביום להביא לו אוכל, חשבו אותו לאסטרוולוג חכם מאוד.

על מנת לתת לעצמו חזות חשובה העיף גמברא במשרתים מבטים חמורים כל פעם שנכנסו אליו. היו אלה המשרתים שגנבו את הטבעת, כיון שמצפונם הציק להם, נראו להם המבטים של גמברא מחשידיים

מאוד. הם החלו לפחד שמא יתגלו החלו להחניף לגמברא: "כן אדון אסטרוולוג! תצווה אדון האסטרוולוג!"

גמברא, שהרי לא היה אסטרוולוג אלא אכר ערמומי, מיד חשד שהמשרתים יודעים את גורלה של הטבעת, והכין להם מלכודת. יום אחד הסתתר מתחת למיטה בדיוק בשעה בה נהגו להביא לו את ארוחת הצהרים. המשרת הראשון שנכנס לא ראה אף אחד, אך מתחת למטה אמר גמברא בקול חזק: "זהו אחד!" המשרת השאיר את הצלחת ויצא בבהלה. נכנס המשרת השני ושמע את הקול שנשמע כאילו בקע מן האדמה: "זהו השני!" וגם הוא ברח. נכנס השלישי ושמע "זהו מספר שלוש!". המשרתים התייעצו ביניהם: "גילו אותנו. אם האסטרוולוג יאשים אותנו לפני המלך, אנחנו אבודים." על כן החליטו לגשת אל האסטרוולוג ולהתוודות לפניו על הגנבה.

"אנחנו אנשים עניים" אמרו לו "אם תספר למלך מה גלית, אנו אבודים. הנה לך ארנק מלא זהב ואנו מבקשים ממך לא להסגיר אותנו." גמברא לקח את הארנק ואמר: "לא אסגיר אתכם, אך עשו מה שאומר לכם. שם למטה בפרוזדור מטייל תרנגול-הודו. שימו לפניו את הטבעת כדי שיבלע אותה. את היתר תשאירו לי."

למחרת הופיע גמברא לפני המלך ואמר שאחרי מחקר ארוך נודע לו איפה הטבעת. "איפה היא?" שאל המלך. "תרנגול – הודו בלע אותה" ענה האיכר. שחטו את התרנגול והטבעת נמצאה.

המלך העמיס אוצרות על האסטרוולוג וערך ארוחה חגיגית לכבודו והזמין את כל הרוזנים, המרקזים, הברונים והגדולים של הממלכה. בין המאכלים המרובים שהביאו לשולחן הייתה צלחת עם סרטנים. צריך לדעת שבארץ ההיא לא הכירו את הסרטנים, זו הייתה הפעם הראשונה שראו אותם, כי הייתה זו מתנה ממלך של ארץ אחרת.

"אתה אסטרוולוג" אמר המלך "אמור איך קוראים לאלה שכאן בצלחת."

המסכן, שאף פעם לא ראה חיות כאלה ולא שמע איך קוראים להם, אמר בינו לבין עצמו בקול נמוך: "אה גמברא, גמברא... זה נגמר רע!" "הידד!" אמר המלך, שלא ידע את שמו אמיתי של האיכר. "ניחשת, זהו השם: גמברי! אתה האסטרוולוג הגדול ביותר בעולם."

(גמברי - שם של סרטנים קטנים באיטלקית).

כתב איטלו קלווינו

תרגמה מאיטלקית מרים דביר